

יציעין ששעתהי הגיעה

קוראה כליה מעשיים שפיתחה (כגון עליון הדרכה לרן גומ, שאלון להורים, טפסים, רשימות וטעיפים לריון), עם זאת, יש לשוב ולהודיר מפני הצפייה שחספ ישמש תחליף ללמידה ותרגול מסודרים של תהליך הגישה, מפני "מדריך עשה-אתה-בצע".

הפרק שבחרנו "הדרכה להורים גרושים" הוא בעיני פרק חשוב ביותר. בפרק זה מציעה זינדל לקר ראה ארץ לספר לילדים על הגירושין, וכן משלבת מידע לגבי השלכות הגירושין על ילדים על-פי גילם והמצאות לגבי זהויות אותם מציקה, דרכי התמודדות עם הילדים והמכה בהסתגלותם. ניתן היה להרחיב פרק זה ולהעמיק בו, שכן המידע שעומד לרשות הורים בהלכי גירושין אינו עשיר דיג. אלה שרואים לא אחת במצוקה אמיתית המונעת הן לצרכים המוגברים שלהם בתקופה משכרית זו והן לצרכים הרבים של ילדיהם, והקושי להתמודד עם המגוונותם הגשיות על ידיהם, נוי במבנה המשפחה. ספר זה היה יכול להציע את הדיע של ההורים ואת רגישותם לצרכי הילדים. חזכנ שתנושא ראוי לספר בפני עצמו.

המחברת מייצרת את הספר למגוון רחב של קוראים - לאנשי מקצוע הולגורים או מלמדים גישור, לאנשי מקצוע המטפלים בפניות משפחתיות, לעורכי דין העוסקים בתחום המשפחה ולוגנת השקלר פירוט או נמצאים בשלבים שונים של פירוד וגירושין. ספרה, שהיא עצמה מנחייה מודיך, מתאים יותר לצרכיה ורחב מאשר לאנשי מקצוע. כספר מקצועי הוא ראשון ני מרי ואינו מקיף ומעמיק מספיק. עם זאת, דווקא בציבור הרחב יש לו חשיבות רבה.

נראה כי שני הספרים לוקים באותו חטא - הצרין להיות רלוונטיים לקהל קוראים רחב מדי. לכל אחד מהם יש קהל-יעד נפרד ושונה במהותה: ספרו של סטי מתאים למגשרים או לכאלה הולגורים גישור, ובעיקר בתחום העסקי-כלכלי. ספרה של זינדל, לעומת זאת, מתאים יותר לקהל הלא-מקצועי המתעניין בשאלות של פירוד וגירושין. קריאתו אף עשויה לעורר אתו לפנות לפתרונות גישוריים במקום לעימותים משפטיים המעצמיים את הסכסוך ואת סכלם של כל בני המשפחה. שני הספרים הוצאו בהוצאת המחברים, שור דאי רואים חשיבות בקידום הנושא. לשניהם נדרעת חשיבות רבה - לצד האחרת החורתי, שהם אינם מספקים כאמצעי ללימוד גישור ויישמו - שכן אין ספק, כפי שאמרת זינדל, כי שעתה של רציון הגישור הגיעה.

עולם התוכן המישפטי, ומתמקד בגישור מתחומים העסי קי. הוא אף ממליץ על גישור כהליך פניסי-איגוני, ומדגישה את תרומתו של הליך כזה ליישוב מחלוקות שוטפות בארגון תוך קידומו וחיטובן בעליות. אף שהוא מצייני כי הגישור מתאים גם לסכסוכים משפטי תיים, אין הוא נוגע בתחום זה כלל.

ספרה של ר"ד טוון זינדל, השונה באופן מהותי מספרו של סטי, ממוקד כולו בגישור כאמצעי לפתרון סכסוכים משפחתיים, הנובעים מפירוד ומגירושין. ויי רל היא מנשרת תיקו והה ספרה השני בתחום זה, הספר נחולל, ומציע מידע לגבי כישורים מקצועיים נדרשים וכללי אתיקה. הספר מודיך את הקוראים בהליכי הגי רושין בירשאל, מתאר את שלבי הגישור ומשלל בהם תיאור מקרים, הוא מרגיש את מרכזיות המחויבות לטובת הילד כקדווד-על הנובר על כל שאר הגורמים. וזינדל לוחז ולחציא לאור ספר ערכני בנושא זה במקומו, שכן מאז פרסום ספרה הראשון של זינדל ב-1993 חלו שינויים רבים במערכת המשפטית בישי ראל, ובמרכיביו הקמת בני משפט לענייני משפחה ולגי רם יחידות הסיוע. מערכות אלה מצהירות על מחויבותן לדרכים חלופיות לפתרון סכסוכים, תוך רחובת חולכת וגוברת של שימוש בגישור, הן על ידי הפניית משפחות למגשרים במסגרת יחידות הסיוע והן במסגרות הקהילה. במקביל ניכרת עלייה במודעות הציבורית לתחום הזה, והרבה יותר משפחות פונות לגישור לפני פנייה לבתי המשפט.

עולם התוכן שליו מתבסס ספרה של זינדל הוא עולם התוכן השיפטי, הנובע מידע ומחויבות מקצר עיים בתחום השיפול במשפחה ובגירושין, ולא מעולם המשפטי. ריע זה חוצי כאשר מדובר בהלכי גירושין, שכן בניגוד לסכסוכים עסקיים, אלה הם קורם כל תהליכים גשיים רבי משמעות, המלווים בקשיים אישיים ובידאישיים ומשליכים על חייהם של בני הזוג ושל ילדיהם. כמו כן, בניגוד לסכסוכים עסקיים, סכסוכי גירושין מחייבים (ובעיקר אם יש ילדים) פתרון שאפשר תקשרות גם בעתיד.

לפיכך, הגישה בגירושין מלווה בהתמודדות עם בעיות נוספות מעבר לאלה הקיימות בסכסוכים אחרים: השלכות אדכות טווח על ההורות, תגובות רגשיות של ילדים, סוגיית שיתופם בתהליך ההשפעת מצבנו הרגשי והנפשי של הצדדים על התהליך. זינדל ממחשה את הדריה בהתגמאת וחלוקת בנייהות עם

כים. תהליך לעשות המערכת המשפטית האוטטילית שוגדררה אנצעים אלה כראשיניים, ואף שינתה את המינח הרשמי ל-Primary Dispute Resolution - PDR - ובכך חודרה את המסר לגבי חשיבותם. יחודו של הגישור בין כל התהליכים החלופיים

(ה-ADR) הוא בעצם היותו תהליך רצוני, המתקיים אך ורק על פי בחירתם של שני צדדים המבקשים להגיע לפתרון מוסכם. הגישור הוא תהליך שיטתי שבו נער רים הצדדים במגשר, שהוא בעל מקצוע ומוסמך בתחום זה. תפקידו לספק להם מנגרת לתהליך ולפיי תוח פתורנות יצירתיים המתאמים לצורכיהם. אלה מאפשרים, בלשון "גישורית", את "הגולת העונה" והרחבת האופציות, תוך השגת יתרונות לשני הצדדים על פי סדרי העדיפויות שלהם (תוצאת win-win).

חשיבותם של שני הספרים הנסקרים היא בעצם תרומתם להעצם הדיע של הציבור בשני נושאים שונים להסכם" הוא מניח ספר לימוד לגישור וואו גישור להסכם" הוא מניח ספר לימוד לגישור וואו מרשים הדיקפו והבהרות שבה כתב. הכותב ייעד אותו למגשרים, עורכי דין ומנהלים, ובמדינתו טוח על מנהל ברוך, דוגמאות רבות ו"מקרים" יצירי דמיו נו לשם הדגמת השלבים השונים. הספר מחולק לפר קים המטפסים הן את השלבים השונים בגישור והן סוגיית אתיקה ואחרות הכרוכות בתהליך. כר, לדוגמה המומה דן בהתאמה לתהליך, בעקרונותיה, במהות החי סיון והשאלות משפטיות הנוגעות לו. הדברים מובנים, כתובים בהירות ובהדרגת, ערוכים לפי נושאים ומל- וים כסיכומים. לעתים אף בהרשימים, אלה שאלה אינם תמיר כדורים דיים. ההמשחה, בעזרת המקרה המדומה של סכסוך בין חברת דיגיטלס לחברת נוטס - חברת הייטק המוצגות על ידי מנהליהן בעזר ומוכל - מקל על הבנת השלבים השונים והדילמות שעצם מתמודדים הנגשיים.

עם זאת, על התקראת להוג והידות רכה כדי שלא יטעו לחשוב שהקריאה מבישרה אותם כמגשרים לעת מצוא. הגישה הוא מקצוע המחייב את בעליו בהתח חות וברכיטת מיומנות, המצריכים הכשרה והרגול מקצועיים דאיים. הערת המחבר, כי ספרו "תורה לגיהולם של גישורים ולסיומם המוצלח לוקים שיתוח פעולה פורה מצד באי כוחם של הצדדים" אינה מדגי שה רי הצורך את חשיבותה של הכשרה מסודרת ומר בבית, כפי שאף נודע על פי התקנות. מחבר הספר, עורך דין במקצועו, כותב בשפה השאלה ומבוססת על

יציעין ששעתהי הגיעה

יציעין ששעתהי הגיעה

יציעין ששעתהי הגיעה

יציעין ששעתהי הגיעה

יציעין ששעתהי הגיעה

יציעין ששעתהי הגיעה

יציעין ששעתהי הגיעה

יציעין ששעתהי הגיעה

יציעין ששעתהי הגיעה

יציעין ששעתהי הגיעה

יציעין ששעתהי הגיעה

יציעין ששעתהי הגיעה

יציעין ששעתהי הגיעה

יציעין ששעתהי הגיעה

יציעין ששעתהי הגיעה

יציעין ששעתהי הגיעה

יציעין ששעתהי הגיעה

יציעין ששעתהי הגיעה

יציעין ששעתהי הגיעה

יציעין ששעתהי הגיעה

יציעין ששעתהי הגיעה

יציעין ששעתהי הגיעה

יציעין ששעתהי הגיעה

יציעין ששעתהי הגיעה

יציעין ששעתהי הגיעה

יציעין ששעתהי הגיעה

יציעין ששעתהי הגיעה

יציעין ששעתהי הגיעה